

החזיק רכוש גנוב של מיליונים

פעם, ושם העיתון נע מדי שבוע בין דווקא לוודקא. באותה תקופה היה תושב קבוע של קפה טעמו, וביתו שבנחלת-אחים הפך מרכז חברתי. במוחו של ברדוגו אוהבה-החברה עלה רעיון. הוא החליט שאם כבר באים אליו, למה לא לעשות מזה כסף? הוא פתח את מועדון בכחוס מחדש, שינה את הדקורציה, ועל אחד הקירות הדביק פוסי-טרענק של עצמו. הוא היה אשף יחסייהציבור העצמיים. הפך הדמות הידועה ביותר בכחוס ובכחוס הפך, תודות לו, מרכז חברתי ממדרגה רא-שונה. הוא החליף חתיכות כמו גרביים. בילה עד לשעות הקטנות של הלילה, ושהה בבוקר באוניברסיטה, אסיכיי לא ביזבו את זמנו על לימודים בטלים. כשנשאל פעם מדוע אינו מסיים את לימודיו, השיב: "אני אוהב להיות סטודנט".

מן הבהמה —

לפער ומצוקה

אולם כמו כל הדברים הטובים, גם תקופת בכחוס הסתיימה. ברדוגו פתח את בית-החן הצהוב. אבל היורשלים אור-הבים לשבת בבית. אחרי תקופה מסויימת, שבה המועדון פחות או יותר הלך, נאלץ ברדוגו לסגור אותו ופתח תחתיו אולם למישקיי-מזל. אולם מישקיי-המזל הביא עימו קהל שור-נה מזה שברדוגו היה מורגל בו. לא עוד סטודנטים פסודו-אינטלקטואלים, לא עוד חתיכות בזהמיות. היה זה גוער-פרברים, הלך עבריניים, שמילא את אולם בית-החן לשעבר. ברדוגו החל משוחח עם בני-הנוער, מתקרב אליהם. לפתע השתנה הבחור הר-מאשכנז", ב180 מעלות.

הוא, שניסה כל חייו לברוח ממוצאו, החל מדבר על בעיות של פער חברתי ושל מצוקה. הוא, שהיה ידוע כצעיר לא-רציני-ני, שכל מה שיש לו בראש זה חתיכות ובילויים, החל לפתע מגלה מודעות פולי-טית והתקרב אל סעדיה מרציאנו וראובן אברגיל, מייסדי הפנתרים-השחורים.

באותה תקופה חדל ברדוגו להתעניין גם בחתיכות. הוא התאהב בצעירה בשם ג'וי

די, בתו של אמריקאי עשיר שעבדה באור-ניברסיטה העברית כמרגזה לאנגלית ול-סיפרות אנגלית. אבי הכרמלי שינה שוב את שמו לאבי ברדוגו. הוא התמנה "מזכירו הפוליטי" של שלום כהן, הסתובב בבניין הכנסת, למורת רוחם הרבה של שליטי הבית שראו בדמות פרועת-השיער וארוכת-הזקן דמות חריגה בבניין. עבד עימו בכנסת במשך שנה שלמה, כשהוא מכיר באופן אישי רבים מן העומדים בראש המדינה. (עד היום משמש ברדוגו, לדבריו, כמזכיר מדיני לסיעת ה-פנתרים השחורים בהסתדרות, נוסע פעם בשבועיים לעבודה בבניין הוועדה-הפועל שברחוב ארלוזורוב בתל-אביב.)

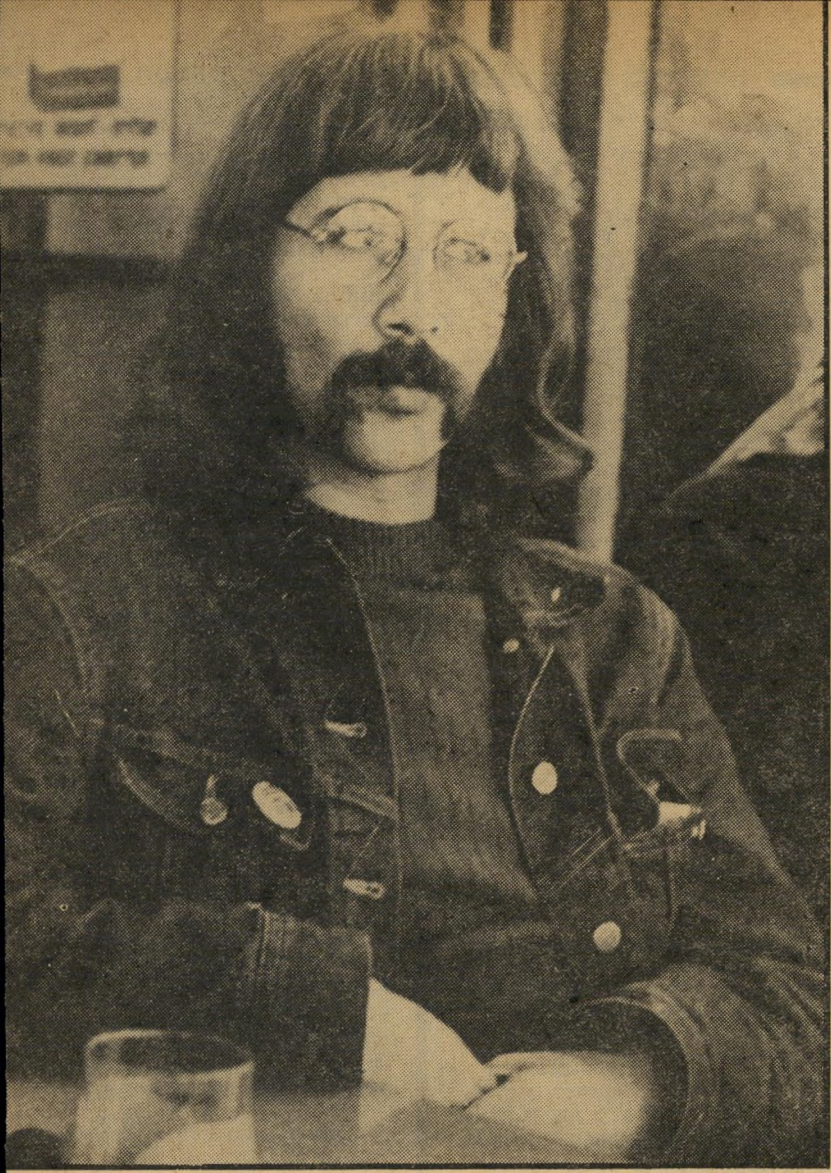
כאשר פרש שלום כהן מן העולם הזה והקים שבועון כושל בשם נוער 71, היה ברדוגו אחד מכתביו הראשיים. השבועון החזיק מעמד חודשים ספורים, והרפור-טאזיה הגדולה ביותר שפורסמה בו היתה כתבה שתיארה את חתונתם של ברדוגו וג'ודי. תמונתו של החתן המאושר בחלי-פתיקטיפה שחורה, חולצת-מלמלה ועניבת-פרפר, כשהוא אוזן בידה של הכלה הר-בלונדית, תפסה עמוד שלם, והכותרת הר-ענקית הכריזה: "ברדוגו מתחתן!" ברדוגו, שנלחם בפער החברתי במרץ, עבר להתגורר בבית-אבן יפהפה בשכונת בקעה בירושלים, שאותו רכשו למענם הר-ריה האמידים של אשתו. על הבית שמרו שני כלבי רועה-גרמני. חדרי-האורחים הר-ענק נחצה עליידי באר שמאחוריו היה הר-מיטבח, שטיחים ריפדו את הריצפה, אמי-בטיה מפוארת שקועה בריצפה, גדולה כי-בריכת-שחייה, היתה האטרקציה העיקרית של הבית.

שותפה חדשה

לחיים

דומה שעם נישואיו לג'ודי נרגע מעט ברדוגו הפעלתו. אשתו היתה טר-פוס שקט, יושב-בית והוא נאלץ להאט את הקצב, כל אותה עת דחקה בו אשתו לסיים את לימודיו באוניברסיטה, ולהיות סוף-סוף לעורך-דין.

נפוצו עליו סיפורים רבים, בעזרתו ושל

המנהיג ברדוגו, כפי שניראה בתקופת היותו מזכירו המדיני של שלום כהן ואחד ממנהיגי הפנתרים השחורים. הוא נולד כבן למישפחה מרוקאית מרובת הילדים. עשה בגרות אקסטרינית בחצי שנה ולמד עריכת-דין במשך עשר שנים.

ההתחלה אבי ברדוגו בתחילת דרכו כמלך הבהמה, כאשר בא לירושלים בשנת 1965, אז עדיין היה פועל-נמל לשעבר.

בעזרתו. אחד מאלה ידע לספר כי יש לו בן בן 16 בארצות-הברית. הוא מעולם לא הכחיש זאת, אסיכיי לא גילה אם היה אי-פעם נשוי לאם בנו, או לאו.

לפני שלוש שנים נולדה בתו, אולם לג'ודי נמאס לחיות בישראל. היא לא הס-תגלה לאורח-החיים, וגם לא לישראלים. היא ביקשה מבעלה שייסע איתה לחיות בארצות-הברית. הוא הציע לה שתיסע היא תחילה, הבטיח להצטרף אליה ואומנם, מאוחר יותר, כשבתו היתה בת חודשים אחדים, נסע. אלא שכעבור חודשיים חזר, הוא לא הסתגל לאורח-החיים האמריקאי. ברשותו נותרו הבית הגדול והמכוננית, מ-דגם פולקסוואגן.

ברדוגו מעולם לא טרח להתגרש מאשר-תו, והוא עדיין נשוי לה. עוד בתקופה שג'ודי היתה בארץ הכיר את חברתו, ענת סראגוסטי, שנעצרה בשבוע שעבר יחד עימו. כשחזר מארה"ב הפכה ענת בת הר-24, בתם של סוחר ירושלמי ואשתו הר-גננת, חברתו הקבועה, עברה להתגורר עימו בבית שבבקעה. מאז היא שותפתו לחיים, והוא שיתף אותה ברבים מעסקיו. כשפתח לפני כשנה, בשותפות עם עמל אביבי, בתם של נתיבה בני-יהודה והפרור-פסור פינחס אביבי, את מועדון השוקת, היתה ענת שותפה שוות-זכויות בעסק.

השוקת לא הצליח למשוך אליו את הקהל הנכון. משך תקופה מסויימת אומנם שימש מרכז חברתי, אולם אז סגרה אותו המישטרה בגלל היעדר-רישיון. ברדוגו וענת נותרו מחוסרי-עבודה. באותה תקופה התקיים פסטיבל בחוצות היוצר. ברדוגו שכר עגלה, ויחד עם ענת מכר תירס לחור-גנים. הוא עשה, לדבריו, "המון כסף".

האם התהפך

הגלגל

אולם כל זה לא היה בו כדי לספק את אבי, שהיה רגיל לפעילות שור-נה סביבו. היתה זו, ללא ספק, אחת הת-קופות הקשות בחייו. הוא הסתגר בביתו, שקע בדיכאון, החליט שאינו אוהב עוד את (המשך בעמוד 32)

מועדון-הימורים שבבית-החן הצהוב, בבעלותו של ברדוגו, הוא שקרב אותו אל נוער-השוליים ואל הנוער העבריין, אחרי שבמשך שנים קודם-לכן התרחק מנוער זה והתערה היטב בחוגי הסטודנטים של הברכה. ברדוגו פתח את מועדון-הימורים אחרי שנאלץ לסגור את בית-החן.